

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГІ,
«ГЕРОЇ «СПАРТАКА»!

1 стор.

„РЕЙД „МК“
2 стор.

НОВЕ ОПОВІДАННЯ
Ф. НЕПОМІНКА
3 стор.

СПОРТИВНЕ СВЯТО
У КІРОВОМУ
4 стор.

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ІМ. Д. КИРИЛОВА

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

В. Р. Тиховський і Г. А. Безверхній серед юних моряків.

КОРАБЕЛЬ- ВЕТЕРАН, КОРАБЕЛЬ ЮНИХ

ФЛАГМАН ДИТЯЧОЇ
МОРСЬКОЇ ФЛОТИЛІЇ
ДІСТАВ НАЗВУ
«ГЕРОЇ «СПАРТАКА»

Про далекі та близькі мандри юнаків і дівчат Світловодського клубу юних моряків уже не раз розповідалися на сторінках «Молодого комунара».

Шість років тому, учасник оборони Севастополя Федір Овсійович Мусієнко перше зібрав школярів на урок мужності. Хлопчики і дівчатка любили бажання оволодіти секретами морської справи. Їм допомогли комсомольські активісти міста, які підтримували шефські зв'язки з моряками-чорноморцями. Цей довіз біля дніпровських причалів з'явився шлюнок — подарунок шефа. Діти назвали морську форму.

Близько двохсот школярів прибувають нині після уроків у класи дитячої флотилії. Під керівництвом досвідчених спеціалістів, моряків-ветеранів М. А. Симченка, В. Н. Штурмліна, В. В. Мирнова вивчають вони історію Військово-Морського Флоту СРСР, проходять строкову підготовку, готуються стати судноводцями, мотористами, радіотелеграфістами. На трюмах корабля приходить практика — виконують матеріальну частину суден, вирушають у походи.

І ось ще одне судно передано юним морякам. Це — корабель, який протягом багатьох років довів широти Чорного моря. Екіпаж зберіг його в зразковому стані і нині красень — корабель всім своїм виглядом виправдовує звання флагмана дитячої флотилії.

На пам'ять про мужніх патріотів підпільної комсомольської організації, що діяла в роки Великої Ві-

чизняної війни в селі Красноїрці Голованівського району, позастатутна комсомольська організація і рада флотилії вирішили назвати свій флагман — «Герої «Спартак».

Приїхали до світловодців колишні спартаківці В. Р. Тиховський, Г. А. Безверхній. Вони в минулому теж моряки. Володимир Романович був мотористом, проходив дійсну військову службу військовим моряком. А Григорій Авксентійович 29 років тому їхав за комсомольською путівкою на Червоноградський флот. Тож їхні спогади зацікавили юних моряків неабияк — було слово про грізні роки війни, про службу під мирним небом на водних просторах Батьківщини.

І ось спартаківці стали перед шеренгою юних моряків на палубі флагмана. Зачитується наказ по флотилії. Спадає біле полотнище з рубки судна, і відкривається напис — «Герої «Спартак».

Цього дня на судні було встановлено меморіальну дошку, а в куточку бойової слави однієї з кают появився ще один експонат — безкозирка, яку подарував школярам Г. А. Безверхній.

Друге життя корабля-ветерана почалося. На судні піднімаються прапор у дні урочистих подій, на ньому вирушатимуть у походи юні моряки.

Щасливого плавання, «Герої «Спартак»!

В. БІЛОШАПКИН.
М. Світловодськ.
Фото О. Колесника.

СЕМІНАР ІДЕОЛОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

В Олександрії відбувся кушований семінар ідеологічних працівників з питань поглибленої пропаганди рішень XXV з'їзду КПРС. У його роботі взяли участь секретарі міських і райкомів партії, які відіють питаннями ідеологічної роботи, завідувачі відділами і всі працівники відділів пропаганди й агітації, позаштатні лектори і доповідачі міських і райкомів партії, відповідальні секретарі правлінь міських і районних організацій товариства «Знання», лектори цього товариства, керівники груп і секцій політінформаторів, заступники редакторів міськрайонних і районних газет, секретарі партійних організацій — керівники агітколективів, редактори стінних газет і робітничих, комсомольських працівників, працівники культосвітніх закладів із Світловодського, Онуфріївського, Олександрійського, Олександрійського, Знаменського, Петрівського, Новгородівського районів і м. Олександрія.

Для учасників семінару лекцію на тему «XXV з'їзд КПРС про основні завдання економічної політики партії» прочитав делегат XXV з'їзду КПРС, перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильяк.

На семінарі було заслухано доповідь «XXV з'їзд КПРС про актуальні завдання ідейно-виховної роботи партійних організацій». Учасники його ознайомилися з практикою поглибленої пропаганди матеріалів з'їзду в м. Олександрія.

Ідеологічні працівники прослухали лекцію «XXV з'їзд КПРС про становище в світі і міжнародну діяльність партії». Вони відвідали Олександрійський електромеханічний завод і вуглерозріз «Морозівський», де ознайомилися з роботою партійних організацій по пропаганді рішень з'їзду.

ВИЙШЛИ НА СУБОТНИК

Молод колгоспу імені Свердлова активно включилась у виконання постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про податкові заходи по забезпеченню збирання врожаю, заготівель сільськогосподарських продуктів і кормів у 1976 році». З ініціативи комітету комсомолу юнаки і дівчата взяли участь у суботнику по заготівлі зелених кормів для громадської худоби.

Створили спеціальну бригаду косарів, до якої, крім комсомольців, увійшли спеціалісти господарства, механізатори, колгоспники. Всього заготовили 230 центнерів дикоростучих трав. Особливо відзначилися у роботі Віктор Марус, Марія Пригалова, Микола та Володимир Вербова, Анатолій Долинчук, Микола Хоамко.

С. ГАЛЯНТ.

Компанийський район.

АНАТОЛІЙ ДИКИЙ останнім часом намагався не позирати на очі секретареві комітету комсомолу Кіровоградського ремзаводу «Укрелгосптехніки» Леоніду Баранову. Комсомольський ватажок почував себе винним у тому, що молоді робітники моторо-ремонтного цеху ось уже майже три місяці не беруть участі в соціалістичному змаганні. Хід трудової суперництва Анатолій лустив на самотні, не організував контролю за підбиттям підсумків, визначенням пе-

І Леонід Баранов розуміє, що насправді на вірний шлях. Пемає для хлестя нічого авторитетнішого, ніж думка спеціалістів заводу, старших товаришів по роботі — комуністів.

— Не можна, — коротко відповідає секретар комітету. — Готуйся, розмова буде серйозною...

Розгляд стану справ у комсомольській організації,

РАДЯНСЬКЕ —
ВІДМІННЕ

Що у виправдання, комісаре?

реможив. 35 комсомольців лишилися осторонь життя своєї організації...

Леонід розшукав його сам і ось вони сидять один проти одного в комітеті: секретар комсомольської організації і «важкий» комісар. Баранов знає наперед, що скаже у своє виправдання Анатолію. Зневу поче не поспішатися на зайнятість, брак часу, адже навчається в інституті. Одним словом, ніколи юнакові займатися комсомольськими справами. Та Леонід вважає це виправдання непереможним, бо й сам студент.

«Як же зачепити його за живе, дати зрозуміти людині, що вона вибрала найлегший шлях — не виконувати доручення, поспішатися на зайнятість?» — не покидає секретаря бентежна думка. «Можна, звичайно, нагадати про результати недової перевірки цеху комісією. 120 погано відремонтованих двигунів виявила вона. Але ж Анатолій — техналог, тому й сам добре знає це. Назвати імена молодих робітників — Леоніда Гракіна, Володимира Романова, Івана Георгієва та інших передовиків, які не беруть участі в щомісячному заводському конкурсі на кращого по професії лише з тієї причини, що Дикий не готує відповідного подання на кожного з них? Чи в котрий раз нагадати, що відсутня гласність соціалістичного змагання, не діє «Комсомольський прожектор»?

Секретар зустрічається поглядом з Анатолієм. Той уявляє у напруженні, здається, готовий дати відсіч на кожне його слово. І Леонід вирішує не повторювати того, що вже відомо.

— Цим днями збираємо засідання комітету. Звітуватимеш про організацію змагання у своєму колективі, — каже він. І після паузи додає: — Буде запрошено начальників цехів, представників адміністрації. Червоні обличчя Анатолія Дикого.

— А без них не можна? — питає розгублено,

що її очолює Анатолій Дикий, став надзвичайною подією в житті спілчан ремонтного заводу. Саме тому вона так схвилювала членів і секретаря комітету. Непокійно, що не сталося тоді, коли молоді інших цехів підприємства широко розгорнули соціалістичне змагання під девізом «П'ятиріччя якості — комсомольську гарантію». З ініціативою виступили члени комсомольської молодіжної бригади токарів Петра Іщенко, Деянесто проєктів продукції в цьому колективі здають з першого представлення. Якість стала тут трудовим паспортом. Вона — один з головних показників роботи, за яким виявляють на заводі переможив трудової суперництва. Як серед комсомольсько-молодіжних бригад, так і серед окремих молодих робітників. У положенні про змагання за звання «Кращий по професії» першою вимогою до трудівника є виконання норми виробітку, другою — висока якість виготовленої продукції. Так наприклад, уже кілька місяців піярд кращим молодим шліфувальником заводу стає Валерій Жарун. Більш як на 120 процентів виконує він змінні норми виробітку при відмінній якості. Юнак постійно підвищує свій загальноосвітній і технічний рівень, навчається на другому курсі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Та не не заважає йому бути активним у громадському житті. Він — член комсомольського бюро цеху, голова ради турботитку. Чим не приклад для Анатолія Дикого. — підтвердження того, що навчання громадській роботі не перешкода?

На таких передових робітників, як Валерій Жарун, Віктор Власов, Любов Ткаченко, Петро Іщенко, Володимир Краско та інші, і вирішив спиратись комітет комсомолу в боротьбі за честь заводської марки.

(Закінчення на 2-й стор.).

Що у виправданні, комісарі?

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Стривожені станом справ у моторомеремонтному цеху, активісти створили там пост комсомольської гарантії якості, до якого ввійшли двоє робітників і представник відділу технічного контролю. Очолив його Леонід Гракін. Члени поста взяли

під свій контроль ремонт двигунів. У результаті кількості браку значно зменшилась. Але не всі ще резерви підвищення ефективності і якості виробництва приведено в дію. Пошуками їх зайнявся оперативний загін якості з числа молодих робітників. Організований з метою виявлення виробничих недоліків, підви-

щення якості продукції, допомоги адміністрації у впровадженні на підприємстві прогресивної технології, нової техніки, НОП, загін працює в тісному контакті з «Комсомольським прожектором».

Поштовхом до чергового спільного рейду було обговорення на комсомольських зборах заводських виробни-

чих справ. На них групкомсорт ремонту - інструментальної дільниці Леонід Ковальов з хвилюванням говорив про нестабільну роботу постачальних служб, незадовільне зберігання готової продукції, нерациональне використання часу молодими робітниками, неекономне витрачання ними металу. Ці та інші виробничі недо-

ліки потрапили в поле зору під час рейду. «Оперативники» і «прожектористи» виявили факти неправильного зберігання готової продукції на дільниці відновлення блоків двигунів у моторомеремонтному цеху, невиправдану перевитрату металу при токарних операціях, безгосподарне ставлення до робочої хвилини тощо. Все це знайшло своє відображення у спеціаль-

му фотовипуску «КП». Гострі сигнали направили відповідним службам заводу. Молодь, не відкладаючи справи у довгий ящик, узялася за виправлення вказаних недоліків. Та й не могло бути інакше. Бо працюють юнаки і дівчата за принципом «Зроблене твоїми руками повинне бути доброякісним!»

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Рейд

РЕЙДОВА бригада виїхала на пусковий об'єкт — доїльно-молочний блок колгоспу «Ленінський шляхом» Олександрійського району.

Гендиряк — Олександрійський міжколгоспбуд, підрядники — пересувна механізована колонна № 2 та пуско-налагоджувальне управління тресту «Кіровоградспецгоспмонтаж». У червні суміжники повинні вручити тваринникам ключі від блока, але графік робіт порушується. Таке становище найбільше хвилює наладників. Вони завершують роботу і будівельників, і монтажників, після чого вже у корпусі прийдуть майстри машинного доїння.

Отже, з час і спитають особливо, — розповів членам рейдової бригади старший інженер пуско-налагоджувального управління А. В. Сіноков. — В управлінні пінішнього року запроваджено гарантійний талон якості. А якість — поняття комплексне. За її оцінку повинні відповідати будівельники, монтажники і ми. Похвалитися поки що нічим. Якщо працюватимемо в такому, як сьогодні темпі, то навряд чи здамо комплекс і до жовтня. Будівельники не надають фронту робіт монтажникам, а вони — нам, наладникам. Отже «крайній» доведеться поспішати. Про яку якість тоді може йти мова? Адже зараз ми не можемо приступити до налагодження устаткування майже на всіх дільницях. Ось хоча б молочний зал.

У цьому приміщенні стоїть шість молочних ванн. Кожну з них потрібно «зв'язати» з холодильником. Та до роботи не приступають. Чому? Ніхто не хоче усувати чужі огріхи. Виникають «претрзні».

В. ЧЕРНІЄНКО, майстер дільниці: — Ми мали класти підлогу, а замовник заміс у приміщення ванни. Вага кожної — півтори тони. Чому ми повинні їх переносити?

М. ПІСКУН, бригадир будівельної бригади колгоспу:

— Не могли на зиму лишити ванни на подвір'ї. Закінчення будівництва — для нас не самоціль. Дбаємо, щоб устаткування довго й надійно служило. Потрібна допомога? Зверніться, відразу перенесемо ванни.

Хто ж стане посередником при «переговорах»?

у монтажників немає фронту робіт. У будівельників — свої проблеми.

П. НАЗАРЕНКО, виконроб дільниці:

— Без сторонньої допомоги не впорамось. На об'єкті мало робітників, особливо бетонників, опоряджувальників. Змовник відмовляється від метальських плиток, вимагає мозаїку. Кошторису ще не складено. Не можемо дістати потріб-

- ЯКІСТЬ — ПОНЯТТЯ КОМПЛЕКСНЕ
- ХТО СТАНЕ ПОСЕРЕДНИКОМ?
- НАДІЯ НА «ПРОЖЕКТОРИСТІВ»

У будівельників — „переговори“

Чимало у суміжників і ділових претензій до будівельників.

В. КОНДУС, бригадир пересувної механізованої колонни № 2:

— Вже кілька місяців у молочному залі лежать ванни. Звичайно, проблема не в них. Припустімо, опоряджувальники приступлять до роботи, але перший же дощ зведе їхні зусилля навісень. Подивіться: у ваннах вода. То протікає дах. Прислухайтесь. І зараз капає, а дощ був півдобри тому. Аби ще восени будівельники подбали про якість даху, що можна було зробити. — певний, у молочному залі давно граювали б наладники.

М. ЖАБІН, електромонтажник:

— Навіщо зволікати будівництвом фундаменту під бункер кормороздавачів? Будівельники мають усе необхідне для закладки фундаментів. Однак вони намагаються виконати високооплачувані роботи. А від цього терпить справа, бо

ні матеріали, наприклад, глазурані плитки для облицювання стін.

Під час розмови на майданчику зібралися майже всі робітники. Члени бригади запитали у багатьох із них, чи не заважає ця розмова, бо ж треба ефективно використовувати кожну хвилину. Розбіжності у відповідях не було: поспішати нікуди, матеріалів обмаль.

Сьогодні, коли тваринництво переходить на промислову основу, нікому не потрібно доводити, що будівництво сучасного доїльно-молочного комплексу за складністю, насиченістю устаткування не поступається перед спорудженням промислових об'єктів. За останні роки характер сільськогосподарського будівництва різко змінився, а ставлення до нього і рівень забезпеченості матеріалами та устаткуванням залишаються попередніми.

На даному об'єкті не вистачає фланців, вентилів, засувок, труб високого

тиску. Тим-то в котельні й затримується монтаж котлів, водорозм'якшувача, в наливному відсіку — емкостей. Через відсутність потрібних матеріалів, устаткування затримується роботи й на інших дільницях.

— Помітно знизилась темп робіт останнім часом, коли голова колгоспу пішов у відпустку, — зауважив А. В. Сіноков. — Створюється враження, що, крім нього, ніхто зі спеціалістів господарства не цікавиться будовою. Не бачили ми на майданчику «прожектористів».

Члени рейдової бригади звернулися до секретаря комсомольської організації Олександрійського міжколгоспбуду Анатолія Мазура і спитали, чому «прожектористи» не проводять рейдів. Комсомольський ватажок здивувався:

— А як же їх проводити, коли штабу «КП» ми ще не створили?

Позиція дивна. Бо постійний контроль дуже потрібен. Це засвідчили і начальник відділу комплектації управління виробничої технологічної комплектації І. Ю. Никитов, і начальник відділу постачання Олександрійського міжколгоспбуду І. І. Жеменик. Мовляв, де формально поставились до справи, тож і випала ланка зі складного ланцюга постачальної системи. А був би контроль, приміром комсомольський пост якості, все було б гаразд.

Отже, від роботи «прожектористів» залежить багато що.

Пусковому об'єкту більше уваги повинні приділяти й керівники, спеціалісти ген-та субпідрядних організацій. Бо сприяти тому, щоб тваринники вчасно отримали ключі від новобудови, контролювати хід робіт — то зобов'язок не тільки «прожектористів», а й тих, хто відповідає за спорудження комплексу.

Члени рейдової бригади: **П. ЧОРНИЙ** — секретар комсомольської організації пуско-налагоджувального управління тресту «Кіровоградспецгоспмонтаж», **Л. АПРИШКІНА** — доярка колгоспу «Ленінський шляхом», **Ю. ЛІВАШНИКОВ** — спецкор «Молодого комунара», Олександрійський район.

ДРУГАРІ НА „ЧЕРВОНІЙ ЗІРЦІ“

У нашій області перебувала туристська група юнаків і дівчат з Толбухінського округу НРБ. Цими днями

другарів з братньої Болгарії гостинно зустрічали на кіровоградському заводі «Червона зірка».

У парткомі заводу відбулося знайомство гостей із життям колективу двічі орденоносної «Червоної зірки» з перспективами розвитку підприємства. Про це розповів секретар парткому М. О. Ковіка.

А потім — екскурсія в цехи. Юнаки і дівчата побували в заводському музеї (фото ліворуч), поклали квіти до пам'ятного Знака загиблим червонозорівцям і сфотографувалися на згадку (фото вгорі).

Фото В. Бондаренка.

„Нелегко бути Едісоном“

У кореспонденції під таким заголовком 8 травня обласна молодіжна газета гострій критиці піддала незадовільну роботу з молодими раціоналізаторами на Олександрійській фабриці діаграмних паперів.

Як повідомив редакцію директор цього підприємства **О. А. Банах**, факти затримки впровадження раціоналізаторських пропозицій у виробництво мали місце. Винних у цьому на спеціально проведеній нараді суворо попереджено. На сьогодні всі раніше подані раціоналізаторські пропозиції ще раз переглянуто і прийнято відповідні рішення. Колективи ремонтних служб фабрики почали серййне виготовлення лічильників до друкарських машин та перемотувальних верстатів, переобладнання пускових педаль на них.

„Проблем у нас чимало“

У номері за 18 травня «Молодий комунар» опублікував під таким заголовком колективний лист доярки колгоспу імені Карла Маркса Устинівського ра-

йону. В ньому, зокрема, гострій критиці було піддано серййні упущення райкому комсомолу в організації соціалістичного змагання серед молодих тваринників. «Критика вчасна і справедлива», — повідомив редакцію завідувач відділом комсомольських організацій Устинівського райкому **ЛКСМУ Л. Більбут**. Лист доярок обговорено на засіданні бюро райкому комсомолу. В постанові, прийнятій у відповідь на виступ «Молодого комунара», зазначено, що необхідно поліпшити організацію соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів молочно-тваринних ферм, добитися вчасного негородження переможців трудового суперництва, частіше інформувати колективів про хід змагання в районі, а також наголошено на необхідності працівникам райкому частіше бувати на фермах, детальноше вникати в роботу комсомольсько-молодіжних, подавати їм практичну допомогу на місцях.

ДОВІРА

Фото М. НОЖНОВА.

ЗУСТРІЧАЙ, «РОМАНТИКА»!

Пролунав останній дзвінок. Для одних він сповістив про кінець шкільного життя, для інших — про початок літніх канікул.

Перший місяць літніх канікул учні Кіровоградської середньої школи № 32 за традицією проведуть у спортивно-грудовому таборі «Романтика», який розмістився в колгоспі імені Ватутіна Новоукраїнського району. Дирекція школи та правління колгоспу вже подбали, щоб відпочинок у школярів був цікавим, активним.

— Цього року, — говорить директор «Романтики» О. І. Садчук, — наш табір поповниться спортивним інвентарем. Планується «обмін» самодіяльності з колективами району. Учні відвідають музей відомого письменника І. К. Микитенки, а також побувають в господарстві славного хлібороба країни, двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Школярі чекають зустрічі з табором. А в колгоспі теж чекають своїх помічників. Допомога учнів — не тільки на словах. Наприклад, минулого року школярі на значній площі прорвали соняшник, відгодували гусей шовкопрядів листям шовковиці, допомагали колгоспові на інших роботах.

Окрім премій вони одержали 1632 карбованці. Частина цієї суми пішла, зокрема, на придбання музичних інструментів для шкільного ансамблю та для обладнання табору на наступний рік.

Тож бажаємо вам, друзі, справжньої романтики і веселих пригод!

В. БАБИЧ.

м. Кіровоград.

Куточок колекціонера

ЮРІЮ ГАГАРІНУ

У торговельну мережу «Союздруку» надійшли марки, випущені Міністерством зв'язку СРСР на відзнаку 15-річчя першого польоту людини в космос.

Серія, присвячена цій даті, складається з чотирьох марок та номерного блока. Вона створена художником Р. Стрельниковим. Відтворює методом офсетного друку в поєднанні з металогравією.

Перша мініатюра, номіналом 4 копійки присвячена Дню космонавтики. На ній зображено спуск літ апарату космічного корабля «Восток» і момент стикування корабля «Союз-18» з орбітальною науковою станцією «Салют-4». Друга марка (8 коп.) символізує зв'язок космічних досліджень з народним господарством. На передньому плані — супутники «Метеор» та «Молнія».

Дві інші мініатюри цієї серії присвячені науковим дослідженням у космосі (номінал — 10 копійок) та міжнародному космічному співробітництву (12 копійок).

У верхній частині номерного блока текст: «15-річчя першого в світі польоту людини в космос». Нижче, на фоні космічного неба, — марка з портретом Ю. О. Гагаріна. В нижній частині блока, в обрамленні лаврових віт і стрічок, зображено нагрудний знак «Льотчик-космонавт СРСР» та шестизначний номер.

Випущено також нову поштову листівку з оригінальною маркою.

М. ЧАБАНЕНКО,
інструктор обласного агентства «Союздруку».

Поштова мініатюра, присвячена міжнародному співробітництву в космосі.

ПРОСНУВШИСЬ, Галя полегла трохи в постелі, все ще перебуваючи в пологій напівсоні. Прислухалася до розміреного цокання ходиків, до голосу матері, що долинав з двору. — мати завжди розмовляла з каченятами і курми, коли годувала їх, і цю звичку Галя позасвідомо перейняла у неї: у себе на фермі вона теж говорила з несучками і курчатками роздаючи корм. Дивно, що тільки зараз їй спало це на думку.

Стеля з крупинками піску, потемніла від давності посудна шапка в кутку, вікно, освітлене свіжим ранковим сонцем, і листя герані, просвічене промінням наскрізь, так що видні всі жилочки, — це, що вже стало звичним, Галя, на свій подив, розглядала так, неначе тільки-но повернулася в цей світ здалеку і тепер заново пізнавала його. І поки вона лежала нерухомо, намагаючись зрозуміти, що з нею, сталася ще одна незвичайна річ: вона раптом перестала відчувати своє тіло — воно мов зникло, мов і не було у неї ні рук, ні ніг, і на подушці лишилася одна голова, здатна бачити й чути. І Галя злякалася: а що коли вона вже не зможе здійснити руку? Зможе чи ні?

Вона поворушила пальцями, випростала руку і з полегшенням переконалася, що може. Може прибрати волосся з лоба, може прикласти її до грудей, туди, де трохи нижче ссочка спокійно й гучно бучало серце. Якщо воно б'ється — значить, усе гаразд. Тіло повернулось до неї і стало слухняним. Власне, а чого це вона вилежувалася в постелі, коли справ по господарству сила-силення? Правда, сьогодні у неї вихідний, і вона трохище полежає... Але звідки такі дивні відчуття? Чому кожна клітинка в ній наче співає? Напевно, сьогодні має щось трапитись. Ну, звичайно! Як же вона одразу не догадалася! Он навіть намальований на цинферблаті ходиків кіт у чоботях якось підозріло й неспокійно шарить по хаті очисками-заслісками: туди-сюди, туди-сюди...

Було вже близько сьомої, коли Галя встала, накинула старенький ситцевий халатик і, боса, підійшла до стулчастих дверей у світлицю. Відчинила половинку і заглянула. Дуже вже цікаво було, який вигляд зараз має світличка, що стояла до вчорашнього дня нештукатуреною, в рудій глині і служила замість комірки — мама тримала в ній сепаратор, глечки з молоком... Ще з осені сім'я тупилася у двох кімнатах нового будинку, а до третьої все руки не доходило.

Світлиця, висока, простора, була залита промінням сонця — світла, як свято. І нічого, що з ній стояло лише ліжко з оголеною панцерною сіткою, шафою для білизни, накритою (щоб не забризкало при побілці) ветхою пістрєю, і заліплана крейдю табуретка, — сьогодні Галя вискоблить підлогу, вимие до дзеркального блиску вікна, і можна буде переселитися. «Вийдеш заміж, — сказала мати, — ці дві кімнати твої. Нам з батьком і однієї вистачить!», — «Таке придумає, — зніяковіла Галя. — Мені ще вчнтись треба. Не вік же біля курей...» А втім, вона заявила про це не зовсім певно, і на те були причини, про які мама, звичайно, догадувалася. Вона вже не раз питала про Віктора. Та що Галя могла сказати їй? З Віктором у них усе скінчено. Мабуть, знайшов собі міську, розмальовану. Ну й нехай! Та й хто тепер у сім'ї виходить заміж?

На подвір'ї Галя вмилася біля рукомийника під бузком. Заплітаючи косу, мимохідь заглянула у відра, що стояли на лавці під хатою. Вони були порожні, і тоді вона швидко доплела косу, підчепила відра на коромисло і подалася до колодязя.

Осіннього прозорого ранку, коли провулок синій у затінку і золотистий на сонячному боці, коли пахне димком і під ногами шелестять опале листя, — осіннього прозорого ранку Галя виходила з дому. До школи далеко — добра година ходьби, і тому треба поспішати. Але в п'яті не важко й забути, тому що по дорозі, вивченій, здавалося б, до кожного кущика, кожної вибоїни, — зустрічаєш стільки цікавого, мимо якого ніхто не пройде, не зупинившись. Он горлиці, сизі, зі світлим чамистом на шишках грудочках, воркуют на дубах — треба подивитись і послухати. Прив'язавши на дужку теличка тягнеться за тобою слід і такими сумними очима проводить, що просто сорісно не підійти до неї... На кладці, що через струмок, поглянеш униз і ахнеш: на дні, на бархатному мулі, під товстою нерухомою чистою, як слюза, воді лежить, наче під склом, різноколірний листяний килим і на ньому зграйками ходять малюки. Кинеш крихту хліба — і вони, немов притягнуті магнітом сталеві голки, приліпляються до неї... Навіть у слюзаву погоду, коли під ногами хлюпає грязь і вітер дрібно бризжить калюжі, і все навколо мокре й слизьке, — і стогни, і жердини, і дерева, і почорнілий бур'ян, — можна стати й замилуватись оголеною гілкою, з живими тремтливими сльозинками і спробувати розглядати в якій-небудь із них своє відображення. Задзвенять вони, якщо гілку тернути рукою? Можна загадати якесь бажання на крапельку, що протримається довше за інші, можна, врешті, лизнути срібну наниз і віддати на язичі прісний холодок з присмаком гіркуватості вишневої кори...

Не дивно тому, що Галя ледве-ледве встигала до дзвінка, а часто й зовсім спізнивалася на перший урок. Вона боязко заходила до класу, наспушена — соромно все-таки! — і мовчки ждала своєї долі. Діти посміювались, Клавдія Антоніана зіхкала, журно хитала головою: «Знову ти, Сорочинська, гала левилла! Сідай усе...»

Вірші Галя почала писати ще в п'ятому. Писала про горлицю, про прихадіні джерини, про маму, яка дотує корову, писала «до свята». Своє захоплення берегла в таємниці, а то, чого доброго, хлопці на глам піднімуть. І лише в дев'ятому класі наважилася умістити один вірш у шкільній стінгазеті. Він усім сподобався. Особливо тоді педагогічній, що дівча, яке вічно розбурхале, спізнивалось на уроки, вчинило до того ж абияк, не мало не багато — особа. Зі своїм, притому власним, ставленням до всього навколишнього, «Ог нам і Сорочинська! — говорила в учительській. — Виявляється — талант прямо! Бутон, розумієте, котрий іще не розпустився!»

На момент закінчення школи від незугарної, нелегкої «пятикласниці» нічого не зосталося, крім записки «до дівчата», — Галя впростила в гарну струнку ділянку, через яку серед халонів і сучинки ставалися.

У медичний вона не потрапила, провалилася на першому ж екзамени, і не дуже переживала, бо наперед була впевнена в наслідку. Та й вступала вона до інституту за компанією з подружками. Галя повернулася в село і пішла на новозбудовану колгоспну птахоферму. Робота їй подобалася і життя загалом — теж. А чому б і ні? Якщо тобі всього сімнадцять, і ти здорова й гарна собою, і до того ж

умієш бачити, чути і відчувати — це вже багато значить. Два Галинних вірші невдовзі було надруковано в обласній молодіжній газеті з напутнім словом місцевого поета. Галя, звичайно, була на сьомому небі, але успіх не запаморочив їй голови бо про свої здібності Галя була невисокої думки: «Дурна, аж кіста, Куди мені...»

Нинішнього літа вона мала намір випробувати долю ще раз: спробувати вступити до інституту На заочний. Лейше — раз. Друге — вона працюватиме і писатиме вірші. А втім, вона ще не була впевнена, що вибере саме педагогічний. А може, і взагалі нікуди не поїде...

Колі Галя з повним відром води підходила до дому, вона ще здалеку побачила на подвір'ї під кленом мотоцикл. Це Тольчин ІЖ. — вона пізнала його зразу. А раз Тольки тут — значить, і Віктор з ним? Невже приїхав?

Ось воно: передчуття не обмануло її. Сьогодні мало щось статися...

Галя сидить на ліжку, кацає паперову кульку в пальцях. Вона робить це зосереджено, бушм від того, яким вона вийде, залежить дуже багато що.

Віктор — сухе, навіть жорстке обличчя трикутником, ясний широкий лоб, гостре уперте підборіддя, губи по-хлоп'ячому пухлі — сидить на лавці біля стола, а Тольки улаштувався прямо на порозі у світлицю. Стулчасті двері розчинені навстіж — кімната просушується.

— Ну, як там твої кури? Несуться?

Розмову веде Тольки, кремезний бровастий хлопець. Він на першому курсі фізмату, заочник, працює в школі лаборантом. Тримається вільно, як дома, підтягує шкарпетки,

Федір НЕПОМЕНКО

ДЕНЬ, ЯКИЙ НЕ ПОВТОРИТЬСЯ

ОПОВІДАННЯ

ніскільки не соромлячись, баяси точить і сміється. І від стільця відмовився навмисно, щоб почувати себе привільнішим.

— Кури? — Галя підводить голову. — Несуться. А що з ними станеться?

— А план того... Несучості. Виконуються? Галя пирскає в долоню.

— Що? Не так сказав? — удавано дивується Тольки.

— Ти краще приїди з рушницею, поганяй шулік, — жвавішає Галя. — Такий розбій учиняють, що просто жах! Як тільки трохи загавлюсь — уже поніс курча. Нічого не боїться! Руками махай, кричи — ніякісінької уваги!

— Приїду, — обіцяє Тольки.

— Зарубає собі на носі. А що ми з цього будемо мати?

Він підморгує Вікторіві, запрошуючи взяти участь у веселій грі. Справді — сидить, наче язик проковтнув. Чи кадику у нього закінчило?

— Ну... — мчється Галя. — Тільки Мотрона обіцяла за кожного шуліку — курку. Свою, звичайно.

— Е-е... — розчаровано тягне Тольки. — У нас самих дома курок — кури не клають. Нам би щось цікавіше!.. Правда, Вітько?

— Кінчай патякати, Тольку, — кидає Віктор досадливо і переміняє тему: — Кажуть, ти вирішила вступати?

— Еге.

— Це точно?

Галя деякий час мовчить, злегка погойдується на пружинному матраці, носком тапочки задумливо пригладжує щось на підлозі.

— Не знаю...

Показують ходики — один стук короткий, другий — з розтягуванням. Здається, котів на цинферблаті з трудом удається вивертити вбік очиски-засліпки, і через те й стається затримка зі стуком. У вікно дивиться добрий ранок, різноголосе горлянять півні, далекі — глухо, близькі — надсадно. Час від часу озивається на подвір'ї голінастий півнік, якому мама довірила все куряче господарство. Чути навіть, як гірля чергового крику в горлі півніка ще крипить щось недоспіване.

Хмар, пишні й здобні, громадаються над селом, і, може, це завдяки їм у світлиці таке сліпуче світло.

Тольки підводиться, вважаючи свою місію закінченою: «Заблакав-таки! Розклинчило!»

Непомітно киває другові, скорчивши люту міну: «Чого дрімаєш? Дій!»

— Під карбюратор подивлюсь, — каже байдужим тоном і робить вигляд, наче потягається. — Чхас інколи, чортяка. Мабуть, забився. Ну, а ви гут без мене не скучайте, гм...

Він возиться в снігах, намацуючи клямку. Для надійності зачіпає й зовнішні двері. Щоб не перешкодити з'ясуванню відносин.

У світлиці дзвенить залітна бджола. З кухні видно, як вона повзе по рамі, повисає в повітрі, безпомічно тичеться в шибку поруч відчиненої комірочки.

Віктор пересідає до Галі, обережно кладе руку на лівоче коліно. Воно кругле, і найлегший праний-перепраний ситчик не може сховати його тепла.

— Ти... що? — Галя, нахмурившись, відстороняє руку і обемікує поділ халатика.

— Галю...

— Ну що?! — мало не кричить вона, обертається до Віктора, дивиться просто в очі довго, і відкрито, і в цьому запитанні, і в цьому погляді — весь біль сумнівів, тривог і розбрату останніх днів.

(Закінчення в наступному номері)

ГПО НА МАРШІ

СПАРТАКІАДА КОЛГОСПУ

У селі спортивне свято

госпу імені Леніна. Інструктор по спорту Євген Бондюк, вишикував перед трибунами понад сотню фізкультурників. Механізатори і тваринники, хлібороби — ветерани і комсомольці, які тренуються у спортивних секціях та групах здоров'я, несли прапори з емблемою «Колоса». Довкола на червоних полотнищах — заклики написи: «Від значка ГПО — до олімпійської медалі», «Олімпійські ігри не тільки для олімпійців», «Стань чемпіоном ГПО!», «Спорт і труд поруч ідуть», «Від масовості — до майстерності».

Євгенові Бондюку було про що рапортувати хліборобам. Нині в колективі фізкультури 374 трудівники села, 66 із них торік стали розрядниками, 127 значківцями ГПО. Під час суботників комсомольці обладнали спортивний комплекс, ігрові майданчики в кожному виробничому відділку, сектори для складання залізів з фізичної та військово-технічної підготовки. За спеціальним графіком тренувалися призvierники, вони першими стали значківцями ГПО. І голова виконкому

сільради Микола Павлович Мясничук, відкриваючи спортивне свято, щиро прийняв фізкультурників з цими досягненнями.

Зупинилися колони спортсменів. Останні акорди спортивного маршу. Над стадіоном розкрилися прапор змагань. На старт виходять сільські легкоатлети.

У секторі для стрибків у довжину кращий результат у колгоспного шофера Петра Балабанова — 4 метри 87 сантиметрів. Це на 27 сантиметрів вище «золотого» показника ІV ступеня комплексу ГПО. І заступник керуючого першим відділом колгоспу М. Ф. Москаленко одразу вручає чемпіонові грамоту і цінний подарунок. А на стометрівці не мав собі рівних завідувач комплексом тваринництва Василь Зінченко. Голова обласної ради товариства «Колос» В. Л. Солонченко, якого теж запросили на свято в Кірове, стежив за його результатами. Ось уже сектор для метання гранати.

— Результат Зінченка — 52 метри, оголошує суддя. Показник високий, на 12 метрів вищий від нормативу на золотий значок. Але у Зінченка сильні суперники. Комсомолець Микола Димаренко перевершив його — 51 метр.

Іде напружена боротьба

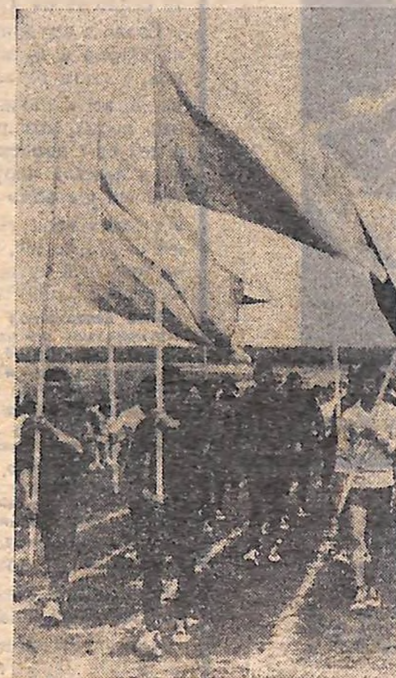
— наче на жинивій ниві чи під час прокладання борозни. Звичайно, у молодших вищих показники. Та переможців визначають за віковими групами. Тож чемпіонів багато.

Серед тих кому вже від сорока до шістдесяти років, з найвищими нагородами комуніст Микола Андрійович Сердюк. З чемпіонськими відзнаками і тринадцятиріччю

Тетяна Димко та Іван Сипенко. Діди і знуки, батьки, і сини стояли на правому фланзі шеренги переможців. Найбільша нагорода для них — бадьорість і фізичний гарт, що є доброю підмогою у праці і навчанні.

Знову звучав урочистий марш. Сотні хліборобів села вітали фізкультурників. Було свято...

А потім у кімнаті інструктора по спорту тривала розмова про те, як розв'язати невирішені проблеми. В. Л. Солонченко радив Євгенові Бондюку, як краще вдосконалити спортивний комплекс, як розширити спортивні секції і групи здоров'я. Завдання дістали фізборги і комсомери, гро-

мадські тренери, інструктори. Перша мета у них — залучити до заняття фізкультурою і спортом кожну колгоспну сім'ю, кожного трудівника. І не тільки перед святом чи під час спартакіадних стартів. Проба сил повинна бути постійною, за певною системою, за визначеним планом. У центрі тут — комплекс ГПО.

К. КОЛЕСНИК, інструктор обласної ради товариства «Колос», М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара», с. Кірове, Долинського району. Фото М. Тернаського.

НАЗДОГНАЛИ ЛІДЕРІВ

Як ми вже повідомляли, кіровоградська «Зірка» в Севастополі згодом поразки місцевій «Атлантиці» (1:2), а харківський «Металіст» із футболістами Луцька зіграв унічию (0:0). Обидва колективи тепер мають однакову кількість очок — по сімнадцять. Але у харків'ян краще співвідношення забитих і пропущених м'ячів, тому вони займають перше місце, а наші земляки — друге місце в таблиці шостої української зони.

Сьогодні «Зірка» також грає на виїзді — в Нікополі з дебютантом другої ліги — місцевим «Колосом».

Турнірна таблиця за станом на 4 червня має такий вигляд:

	І	М	О
«Металіст»	12	12-4	17
«Зірка»	12	12-6	17
«Кривбас»	11	13-4	15
«Автомобіліст»	13	14-9	15
«Кристал»	12	12-5	14
«Локомотив»	11	10-7	14
«Фрунзенець»	13	15-16	14
СКА (Одеса)	12	12-12	13
«Авангард»	10	11-7	12
СК (Луганськ)	11	7-5	12
«Суднобудівник»	12	12-11	12
«Атлантика»	12	12-14	12
«Колос» Нк.	12	8-13	12
«Хімік»	11	9-10	10
«Колос» Пд.	12	8-10	10
«Новатор»	11	8-13	10
«Говерла»	11	5-9	10
«Буковина»	11	3-8	6
«Шахтар»	11	4-12	4
СК (Чернівці)	12	3-14	3

ТЕЛЕЕКРАНИ ТИЖНЯ

з 7 по 13 червня

ПОНЕДІЛОК

7 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. Мультифільми. (М.). 9.55 — к. т. «У світі тварин». (М.). 11.00 — В. Монарт. «Дон Жуан». Вистава. (Одеса). В перерві — повні. (К.). 14.30 — к. т. Прізори під Гангом». Телеаніс. (М.). 15.00

«Образ комуніста в творчості М. Шолохова». (М.). 15.40 — к. т. «Фільм-дітм». «Аваланг на дні». Худ. фільм. (М.). 17.00 — «Адреси молодих». (М.). 18.00 — «День за днем». (К.-д.). 18.15 — к. т. «До побачення, дитячий садок». (М.). 18.30 — «Шоуденник соціалістичного змагання». (М.). 19.15 — к. т. «Грає нар. артист СРСР Л. Коган». (М.). 19.30 — к. т. Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» — «Чорноморець». (М.). 21.15 — «Час». (М.). 21.45 — к. т. Концерт нар. артиста СРСР Т. Мішкиної. (М.). 22.15 — к. т. Міжнародний турнір з волейболу. Чоловіки. По закінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — «Соціальний портрет колективу машинобудівного заводу імені Ленінського комсомолу України». Передача 1. (Донецьк). 18.00 — Реклама, оголошення (К.). 18.30 — «П'ятирічка ефективності і якості». (Харків). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — Худ. телефільм «Шкільні почуття вночі». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.15 — «Час». (М.). 21.45 — «Ніжні мелодії року». (К.). 22.30 — Вечірні повні. (К.).

ВІВТОРОК

8 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повні. (М.). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. «Гористі юнги». (М.). 10.00 — к. т. «Адреси молодих». (М.). 11.00 — По-

вні. (К.). 11.15 — «Молода гвардія в строю». (В.-д.). 12.00 — к. т. «В буднях великих будов». Кінопрограма. (М.). 13.30 — «Випадки». (М.). 16.00 — «Фільм-дітм». Худ. фільм. «Прощай, зірок». (М.). 17.15 — к. т. «Концертний зал телестудії «Орля». (М.). 18.15 — к. т. «У кожному малюнку — сонце». (М.). 18.40 — «Павлівські казки». (К.-д.). 19.10 — к. т. Концерт майстрів мистецтва Індії. (М.). 19.50 — к. т. Багатосерійний худ. телефільм «Вічний пошук». 4 серія «Заколот». (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — к. т. «Випробуй себе». (Кишинів). 22.45 — к. т. Міжнародний турнір з волейболу. Чоловіки. По закінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.05 — «Рубежі десяти п'ятиріччя». (В.-д.). 16.25 — «Перший Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості трудящих «Народні таланти». (Харків). 17.00 — «Соціальний портрет колективу машинобудівного заводу імені Ленінського комсомолу України». Передача 2. (Донецьк). 17.30 — «Вісті». (К.). 18.00 — Для школярів. «Сурма» (Одеса). 18.30 — Реклама, оголошення (К.). 19.00 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» — «Арсарат». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — «Вечірня муз. пошта». (К.). 22.00 — Першість СРСР з футболу. «Шахтар» — «Динамо» (Тбілісі). 22.45 — Вечірні повні. (К.).

СРЕДА

9 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повні. (М.). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. «Випробуй себе». (М.). 10.45 — Багатосерійний худ. телефільм «Вічний пошук». 4 серія «Заколот». (М.). 11.30 — к. т. «Мамині школи». (М.). 15.00 — к. т.

«Поезія». А. Недогонов. (М.). 15.30 — к. т. Концерт учасників худ. самодіяльності. (М.). 16.00 — «Фільм-дітм». Худ. фільм «Загублена фотокартка». (М.). 17.15 — к. т. «Відгукніться, сурмачі!». (М.). 18.00 — Повні. (М.). 18.15 — к. т. «Ми граєм і співам». (М.). 18.30 — к. т. Телевіз. док. фільм. (М.). 19.30 — Концерт. (М.). 19.45 — «Тираж «Спортивот». (М.). 19.55 — к. т. Багатосерійний худ. телефільм «Вічний пошук». 5 серія. «В кам'яному мішку». (М.). 21.30 — к. т. Відкриття дня культури Латвійської РСР в РРФСР. По закінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — Телеаніс «Людина і природа». (Львів). 17.30 — «Соціальний портрет колективу машинобудівного заводу імені Ленінського комсомолу України». Передача 3. (Донецьк). 18.00 — Фільм-концерт «Народні таланти». (К.). 18.15 — Видання «Радянська школа» до нового навчального року. (К.). 18.30 — «Школа виробництва». (Одеса). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — Док. фільм «Ув'язка — природа». (К.). 20.00 — Концерт естрадного оркестру Українського телебачення і радіо. (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — «Сільськогосподарський тиждень». (К.). 21.45 — «Співає Галина Печенева». (К.). 22.15 — Тележурнал «Старт». (К.). 22.50 — Вечірні повні. (К.).

ЧЕТВЕР

10 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повні. (М.). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. Мультифільми. (М.). 10.00 — к. т. Концертний зал телестудії «Орля». (М.). 10.45 — к. т. Багатосерійний худ. телефільм «Вічний пошук». 5 серія. «В кам'яному мішку». 14.20 — к. т. Програма документальних фільмів Індії. (М.). 15.05 — к. т. «Шахова школа». (М.). 15.40 — «Золоті зірки України». (К.). 15.55 — «Старт навіс». Спортивна програма (Х.-н.). 16.45 — «Республіканська фізико-математична школа». (К.). 17.15 — к. т. «Молоді наметы». (М.). 18.00 — Повні. (М.). 18.15 — к. т. «Веселі потяги». (М.). 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». (М.).

19.00 — к. т. «Музичний абонемент». (М.). 19.40 — к. т. Багатосерійний худ. телефільм «Вічний пошук». 6 серія. «Повітряний». (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — к. т. «Поезія». Р. Роджественський. (М.). По закінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.15 — Камерний концерт. (Львів). 14.20 — Програма док. фільмів Індії. (М.). 15.05 — «Шахова школа». (М.). 15.35 — Концерт учасників худ. самодіяльності. Худ. фільм «Мамині школи». (М.). 17.15 — «Музичний антракт». (К.). 17.30 — «Соціальний портрет машинобудівного заводу імені Ленінського комсомолу України». Передача 4. (Донецьк). 18.00 — Реклама, оголошення. (К.). 18.30 — Док. фільм «Урок математики». (К.). 18.45 — «На лавах республіки». (Одеса). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — Док. фільм «Копіюваль». (К.). 20.00 — «Запрошуємо на пісню». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (К.). — «Зоря» (Відозвани) В перерві — вечірні повні. (К.).

П'ЯТНИЦЯ

11 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повні. (М.). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. «Приходь, казко!» (М.). 10.00 — к. т. «Музичний абонемент». (М.). 10.40 — к. т. Багатосерійний худ. телефільм «Вічний пошук». 6 серія. «Повітряний». (М.). 12.00 — Повні. (К.). 12.15 — Худ. телефільм «Циклон» починається вночі». (К.). 14.30 — «Твій труд — твоя висота». (М.). 15.20 — «Російська мова». (М.). 16.05 — «Фільм-дітм». Худ. фільм «Ми нас любимо». (М.). 17.30 — к. т. «Москва і москити». (М.). 18.00 — «День за днем». (К.-д.). 18.15 — к. т. Мультифільми. (М.). 18.30 — к. т. «Людина і закон». (М.). 19.00 — к. т. «Творчість народів світу». (М.). 19.30 — к. т. Десяте Всесоюзне Пушкінське свято поезії в Михайлівському». (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — к. т. Зустріч колективу Державного академічного Великого театру Союзу РСР з передовниками московських підприємств. (М.). По за-

кінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.55 — «Соціальний портрет колективу машинобудівного заводу імені Ленінського комсомолу України». Передача 5. (Донецьк). 17.25 — «На добраніч, діти!» (К.). 18.00 — Реклама, оголошення. (К.). 18.30 — «Вісті». (К.). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — Телефільм «У мене сьогодні гості». (К.). 19.45 — А. Понкратів. «Джоджодз». (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Продовження вистави. (Львів). В перерві — вечірні повні. (К.).

СУБОТА

12 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повні. (М.). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. «АВГІДІСЬКА». (М.). 10.00 — к. т. «Для нас, батьки!». (М.). 10.30 — к. т. Муз. програма «Ранкова пошта». (М.). 11.00 — к. т. «Розповіді про художників». А. С. Голубіна. (М.). 11.30 — Концерт Державного академічного хору імені П'ятирічного. (М.). 12.15 — «Більше хорів — більше товаришів». (М.). 12.45 — Концерт. (М.). 13.15 — Худ. фільм «Молода гвардія». 1 серія. (М.). 14.40 — к. т. «Співдружність». (М.). 15.10 — Повні музичної жисти. (М.). 15.55 — «Зоря». (М.). 16.25 — к. т. Мультифільми. (М.). 17.00 — к. т. «Очевидно — неймовірно». (М.). 18.00 — Повні. (М.). 18.15 — Кубок СРСР з футболу. 1/4 фіналу. «Динамо» (Тб.). 19.45 — Концерт. (М.). 20.20 — «Фільм за участю Ч. Чапліна. (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Концерт лауреатів 12 Міжнародного фестивалю естрадної пісні «Золотий орфей». (Болгарія). к. т. 21.00 — Чемпіонат СРСР з легкої атлетики к. т. По закінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Програма передач. (К.). 10.10 — Музичний фільм «Сєратовський оперний». (К.). 10.40 — Мультифільми. (К.). 10.55 — «П'ятирічка ефективності і якості». (Д.-к.). 11.25 — «Подорож до Спортландії». (К.). 12.00 — Програма передач. (К.). 12.05 — «Шоуденник соціалістичного змагання». (Одеса). 12.20 — Док. телефільм. (К.). 12.30 — «Субсидій репортаж». (Херсон). 13.10 — «Молоді композитори України». Ю. Шамо. (Донецьк). 13.50 — Першість СРСР з боксу серед каюрієв. Фінал. (Донецьк). 14.20 — «Вегімо не проїти». (К.). 14.50 — «Ізредна творчість». (К.). 15.20 — 3 циклу худ. телефільмів «Свідство ведуть згоди». «Пенсіонні виплати». (К.). 16.45 — «Екран передового досвіду». (К.). 17.00 —

Спортивна програма. (К.). 18.30 — Фільм-концерт «Мелодія і ритм друзів». (К.). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — Худ. фільм «Шведський сірник». (К.). 20.25 — «Сатиричний об'єктив». (К.). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Худ. фільм «Мамині школи». (К.). 23.00 — Вечірні повні. (К.).

НЕДІЛЯ

13 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повні. (М.). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М.). 9.30 — к. т. «Будильник». (М.). 10.00 — «Слухай Радянському Союзу». (М.). 11.00 — к. т. «Вперед, хлопчики!». (М.). 11.35 — к. т. Г. Х. Андерсен «Етійний олов'яний солдатик». Читай народний артист РРФСР Е. Велихов. (М.). 12.00 — к. т. «Музичний кіоск». (М.). 12.30 — «Сільська година». (М.). 13.30 — Худ. фільм «Молода гвардія» 2 серія. (М.). 14.50 — Фільм-балет. к. т. (М.). 15.25 — к. т. «Монтезі напередодні з'їзду». (М.). 16.05 — «Сьогодні — День працівників легкої промисловості». В перерві бере участь міністр легкої промисловості СРСР Н. П. Тарасов. (М.). 16.20 — к. т. Концерт на замовлення робітників легкої промисловості. (М.). 17.00 — к. т. «Міжнародні напарники». (М.). 17.30 — к. т. Мультифільми. (М.). 18.00 — Повні. (М.). 18.15 — к. т. Худ. фільм «Земля Сєнікова». (М.). 19.45 — к. т. «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 20.00 — к. т. «Казуб кінооперою». (М.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — к. т. «Ваша думка». (М.). По закінченні — повні. (М.).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.10 — Програма передач. (К.). 10.05 — Фільм-концерт «Танні народні свята». (К.). 11.00 — «Трудовий переклад». (Херсон — Миколаїв). 11.30 — «У світі танцю» (Харків). 12.10 — Док. телефільм «Той, що паєвсь есен». (К.). 12.40 — Телефільм «Араган». (К.). 13.10 — Для дітей. «Музична енциклопедія». (К.). 13.50 — «Екран молодих». (К.). 14.20 — Перший Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості трудящих «Народні таланти». (Д.-к.). 14.55 — «Сільські орбіти». (В.-д.). 15.20 — Для дітей. Мультифільми. (К.). 16.00 — «Дітей особа та виконавці». (К.). 17.00 — Слава солдатецька. (Одеса). 18.00 — Музичний фільм «Принц і Понделюшка». (К.). 18.30 — «Назодичі з книгою». (К.). 19.00 — «Вісті». (К.). 19.30 — «Пісні для нас». (Донецьк). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К.). 21.00 — «Час». (М.). 21.30 — Худ. фільм «Велика земля». (К.). 22.50 — Вечірні повні. (К.).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу пистів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глієки, 2.